Δικηγόρου - Μ' ζωλεφιλτρ.
Τσιγγά

Κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκή 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 130
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Δὲν ἐπιλαμβανόμεθα διὰ πρώτην φορὰν τοῦ θέματος. Καὶ ἄλλοτε ἐξεθέσαμεν συντόμως μὲν ἀλλὰ λίαν σαφῶς τὰς σχετικὰς ἀπόψεις μας καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῶν ἐγκυμονουμένων κινδύνων. Δυστυχῶς ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἠθέλησαν οὗτοι νὰ ἐκτιμήσωσι δεόντως τὴν ὀρθότητα τῶν ὑφ' ἡμῶν ἐκτεθέντων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐν γένει στάσεώς των ἔναντι τῶν Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων τοῦ Νομοῦ μας ἀποδεικνύουσιν ὅτι, πλὴν τῶν μᾶλλον οὐτοπικῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ὑπηρεσίας των οὐδὲν ἕτερον γενικὸν συμφέρον τοὺς συγκινεῖ.

Πρόκειται περὶ τῆς ἐν τῷ Νομῷ μας ἔναντι τῶν Μεταλλείων μας ἀκολουθουμένης δασικῆς πολιτικῆς ἰδίᾳ ἐκ μέρους τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Συμβουλίου Δασῶν. Ὅπως εἶναι γνωστὸν τὰ Μεταλλεῖα τοῦ Νομοῦ μας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ μοναδικὰ καταφύγια τῶν ἐστερημένων ἀγροτικῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας ἢ ἐχόντων ἀνεπαρκῆ τοιαύτην ἀγρεργατῶν μας, καὶ χάρις εἰς τὰ ὁποῖα συντηροῦνται πολλαὶ ἑκατοντάδες οἰκογενειῶν, χρησιμοποιοῦν εἰς τοὺς κλιβάνους των φρύξεως τοῦ μεταλλεύματος, κατὰ τὸ πλεῖστον, θάμνους (πρίνους, ἐρείκην κλπ.) ἐκ τῶν φυομένων ἐπὶ τῆς περὶ αὐτὰ δημοσίας ἐκτάσεως. Διὰ τοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐμπορικῆς ἀξίας θάμνους τούτους τὸ Δημόσιον ἠξίου καὶ εἰσέπραττε κατὰ τὸ παρελθὸν παρὰ τῶν Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων μικρόν τι ποσὸν κατὰ ζύγιον ὑλοτομουμένων θάμνων, πλὴν ἀπὸ ἔτους περίπου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου Δασῶν τὸ ποσὸν τοῦτο διαρκῶς ηὔξανε καὶ ἤδη ὑπερβαίνει τὰς 7 δραχμὰς κατὰ ζύγιον.

Εἰς μάτην διεμαρτυρήθησαν αἱ ἐνδιαφερόμεναι ἐπιχειρήσεις διὰ τὸν ἀδικαιολόγητον καθορισμὸν τοῦ μισθώματος ἀπολήψεως εἰς τόσον ὑπέρογκον ποσόν, ἐξέθεσαν ὅτι ἀδυνατοῦν νὰ τὸ καταβάλλουν, καθ' ὅσον διέρχονται σοβαρωτάτην κρίσιν, λόγῳ τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς τῆς καυστικῆς μαγνησίας εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν, ὀφειλομένην εἰς τὸν συναγωνισμὸν τῶν ὁλοκληρωτικῶν Κρατῶν καὶ δὴ τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ ὅτι θὰ ἀναγκασθοῦν ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ διακόψουν τὰς ἐργασίας των.

Εἰς μάτην ἐτονίσαμεν καὶ ἡμεῖς τὸν κίνδυνον τῆς δημιουργίας σοβαρωτάτου κοινωνικοῦ προβλήματος ἐν τῷ Νομῷ μας ἐκ τῆς τυχὸν διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς ἀπολύσεως τῶν εἰς αὐτὰς ἐργαζομένων.

Εἰς μάτην ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἐν προκειμένῳ πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἐπιθυμοῦσα καὶ ἐπιδιώκουσα ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰσροὴν συναλλάγματος εἰς τὴν Χώραν διὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν μεταλλευμάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ λύσῃ τὸ ἐργατικὸν πρόβλημα τῆς Ὑπαίθρου, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχουν βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, διὰ νὰ ἀπορροφῶσι τοὺς ἀνέργους, κατήργησεν ὅλους σχεδὸν τοὺς προπολεμικῶς ἐπιβαλλομένους εἰς τὰς Μεταλλευτικὰς Ἐπιχειρήσεις δημοσίους καὶ κοινοτικοὺς φόρους καὶ παρέσχε πρὸς αὐτὰς πιστώσεις καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους διευκολύνσεις, πολιτικήν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔδει νὰ εὐθυγραμμίζωνται καὶ αἱ Δασικαὶ Ὑπηρεσίαι.

Τὸ σοφὸν Συμβούλιον Δασῶν καὶ οἱ διάφοροι ἐν Θεσσαλονίκῃ κύριοι Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν ἠγνόησαν τὰ πάντα Αὐτούς, ὅπως φαίνεται ἓν καὶ μόνον τοὺς ἐνδιαφέρει: Αἱ στεναὶ καὶ οὐτοπικαὶ ἐπιδιώξεις τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ὡσὰν νὰ μὴ εἶναι ἕνα κομμάτι τῆς Κρατικῆς Μηχανῆς, τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀκολουθῇ τὸν γενικὸν ρυθμὸν αὐτῆς, κινεῖται ὡς αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον μηχάνημα καὶ ἀντὶ νὰ ὑπηρετῇ τὸν ὑπὸ ταύτης ἐπιδιωκόμενον γενικὸν σκοπόν, τὸν ἀντιστρατεύεται διὰ μέτρων δεινῶς συγκρουομένων πρὸς τὰ σχετικὰ τοιαῦτα τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ γεννᾶται εὔλογος τὸ ἐρώτημα. Ὑπάρχει συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, ἢ μήπως δὲν γνωρίζει ἡ δεξιὰ τί πράττει ἡ ἀριστερά;

Ὁ Νομάρχης του ἐνημέρωσε τὸν κ. Καραμαλῆν ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῷ Νομῷ μας καταστάσεως τῶν Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων, συνεπείᾳ, τῆς ἐξοντωτικῆς κατ' αὐτῶν δασικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν κινδύνων, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦν τοὺς μεταλλωρύχους μας ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐκ τῆς ἀπὸ διετίας περίπου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Μεταλλείου Βάβδου προκληθείσης ἀνεργίας τῶν;

Ἤδη, ὅπως πληροφορούμεθα σωρεία μηνύσεων ἔχει ὑποβληθῆ κατὰ τῶν Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων, αἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καταβάλουν τὴν ἐξοντωτικὴν αὐτὴν φορολογίαν. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐδικάσθη καὶ αὐτὴ ἡ οἰκονομικῶς ἰσχυροτάτη Ἀγγλοελληνικὴ Ἑταιρία Λευκολίθου Γερακινῆς. Ἑτέρα δὲ ἐπιχείρησις περιῆλθεν εἰς τοιαύτην δυσχέρειαν, συνεπείᾳ καὶ ἄλλων ἀπροόπτων, ὥστε διέκοψε τὰς ἐργασίας της καὶ εἶναι ἄγνωστον ἐὰν θὰ ἐπαναλάβῃ καὶ πότε ταύτας.

Ἡμεῖς καταλαμβανόμεθα ὑπὸ φρίκης καὶ ἐπὶ τῇ ἁπλῇ σκέψει, ὅτι αἱ Μεταλλευτικαὶ Ἐπιχειρήσεις ἐνδέχεται νὰ διακόψουν τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ μείνουν χωρὶς ψωμὶ οἱ εἰς αὐτὰς ἐργαζόμενοι, αἱ δὲ Δασικαὶ Ὑπηρεσίαι τόσον ἀδιαφοροῦν δι' ἓν τοιοῦτον ἐνδεχόμενον, ὥστε προέβησαν εἰς τὴν λῆψιν καὶ νέου μέτρου, τὸ ὁποῖον καὶ μετρᾷ ἀκριβῶς τὸ μέγεθος τῆς ἀδιαφορίας των

Ἐξέδωσαν αὐστηρὰν διαταγήν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ δασικὰ ὄργανα δέον νὰ ἀπαγορεύουν τὴν λειτουργίαν τῶν κλιβάνων φρύξεως τῶν μεταλλευμάτων, ἐφ' ὅσον αἱ ἐπιχειρήσεις δὲν ἐπιδεικνύουν τὴν σχετικὴν ἄδειαν ὑλοτομίας, χωρὶς νὰ ἐξαιροῦν ἐκείνας ἐξ αὐτῶν, αἵτινες ἐζήτησαν ἀδείας, ἀλλὰ δὲν τὰς ἔλαβον ἀκόμη διὰ λόγους προδήλως γραφειοκρατικούς, ἐπιχειρήσεις, αἵτινες καὶ ἤδη ἐμηνύθησαν.

Ὡσὰν νὰ μὴ εἶναι ἀρκετὸν δηλαδή, ὅτι ἀναγκάζονται νὰ πληρώνωσι τὸν δυσβάστακτον φόρον, θὰ πληρώσουν καὶ πρόστιμον διότι ἐβράδυνον αἱ Ὑπηρεσίαι νὰ χορηγήσουν τὰς ἀδείας, τὰς ὁποίας ἐζήτησαν καὶ πέραν αὐτοῦ θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ σταματήσουν τὰς ἐργασίας των, ἀφοῦ τὰ δασικὰ ὄργανα θὰ ἀπαγορεύσουν τὴν λειτουργίαν τῶν κλιβάνων καὶ νὰ ἀπολύσουν τοὺς ἐργάτας των καὶ νὰ ἐκτεθοῦν ἀνεπανορθώτως ἔναντι τῶν οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ παραδώσωσι τὸ μετάλλευμα κατὰ τὸν συμπεφωνημένον χρόνον.

Ἐσκέφθησαν καθόλου οἱ κύριοι αὐτοί, ὅτε ἐξέδιδον τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν διαταγήν; ἀνελογίσθησαν τὰς εὐθύνας των διὰ τὴν τεραστίαν, ἀναστάτωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ προκαλέσῃ ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῶν Μεταλλείων; ἐὰν τὸ ἐσκέφθησαν καὶ ἀδιαφοροῦν ἐλπίζομεν ὅτι οὔτε οἱ Βουλευταὶ Χαλκιδικῆς οὔτε ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ ἀδιαφορήσουν καὶ θὰ περιμένουν νὰ ἀνέλθουν μὲ μαῦρες σημαῖες εἰς τὸν Πολύγυρον οἱ μεταλλωρύχοι μας, διὰ νὰ κινηθοῦν καὶ νὰ ὑπενθυμίσουν εἰς τὰς Δασικὰς Ὑπηρεσίας, ὅτι ὅλοι οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους ὅλαι αἱ διαταγαὶ καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ ἔχουν, πλὴν τῶν ἐπὶ μέρους σκοπῶν αὐτῶν, ἕνα γενικώτερον σκοπόν, τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Κοινωνίας καὶ ἐν ὄψει ταύτης πάντοτε λαμβάνονται καὶ ἐφαρμόζονται ὅλα τὰ μέτρα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἕνωσις Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Πολυγύρου ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα, ζητοῦσα τὴν ματαίωσιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πατριώτου Καραολῆ:

Ἐξοχωτάτους Πρεσβευτὰς
Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς, Γαλλίας
Ἀθήνας

Διαμαρτυρόμενοι ἐντονώτατα διὰ μελετωμένην δολοφονίαν Κυπρίου πατριώτου Καραολῆ παρακαλοῦμεν ἐπέμβητε καὶ ἀνασταλῆ αὕτη καθ' ὅσον καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἀποτελεῖ στίγμα δι' Ἀγγλικὴν δικαιοσύνην.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΚΑΡΑΟΛΗΔΕΣ

Ζωηραὶ καὶ καθολικαὶ ὑπῆρξαν αἱ ἐκδηλώσεις τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ μας ὑπὲρ τοῦ Κυπρίου πατριώτου Καραολῆ Μυριάδες ὑπογραφαὶ ἐτέθησαν ὑπὸ πάσης φύσεως ἐγγράφους διαμαρτυρίας καὶ αἰτήματα ματαιώσεως τῆς ἐκτελέσεως τῆς εἰς θάνατον καταδίκης του. Ἀνάλογοι ἐκδηλώσεις γενόμεναι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα παρέχουν μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν τῆς σταθερότητος καὶ τῆς καθολικότητος τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅστις παρακολουθεῖ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων μετὰ βαθυτάτης πατριωτικῆς συγκινήσεως καὶ εἶναι ἀκλονήτως ἀποφασισμένος νὰ τὸν ἐνισχύσῃ ἐὰν χρειασθῇ καὶ διὰ τοῦ αἵματός του.

Ὡς πρὸς τὸν νεαρὸν Κύπριον πατριώτην Καραολῆν πιστεύομεν ὅτι ἡ πονηροτάτη Ἀγγλία δὲν θὰ διαπράξῃ τὸ λάθος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δολοφονίαν του, διότι καλῶς γνωρίζει ὅτι ὅλοι οἱ Κύπριοι εἶναι Καραολῆδες καὶ τὸ μόνον ἀποτέλεσμα ἑνὸς τοιούτου σφάλματός της θὰ εἶναι τὸ φούντωμα τῆς πατριωτικῆς ἐξεγέρσεως τῶν Κυπρίων, ἀλλὰ καὶ ὅλων πλέον τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία καὶ θὰ προκαλέσῃ τὴν ταχυτέραν λύσιν τοῦ ζητήματος, δηλαδὴ τὴν ἀσφαλῆ ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου μας.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Ἀναγνώστης μας, ὁ ὁποῖος... ὑφίσταται τὰς ἐκπομπὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας, καὶ ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι λίαν δεδικαιολογημένως δὲν δύναται νὰ συγκρατήσῃ πλέον τὴν ἀγανάκτησίν του ἀφοῦ ἐκθέτει εἰς ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπέστειλεν, ὅτι ἀπὸ τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐκπέμπονται κατὰ ὀγδοήκοντα τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον μουσικὴ καὶ τραγούδια ἐγγλέζικα, ἀμερικάνικα, γαλλικά, ἰταλικά, ἱσπανικὰ καὶ σχεδὸν ὅλων τῶν ξένων ἐθνῶν, ἐλάχιστον δὲ μέρος τῶν προγραμμάτων των καταλαμβάνει ἡ Ἑλληνικὴ μουσική, μᾶς ἀπευθύνει τὴν ἑξῆς ἁπλῆν καὶ εὔλογον ἐρώτησιν.

—Τί εἴδους εἶναι τὸ λεγόμενον Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας; Ἑλληνικόν;

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲν τολμῶμεν νὰ ἀπαντήσωμεν καταφατικῶς, διότι καὶ ἡμεῖς διεπιστώσαμεν μετ' ἀναλόγου δυσφορίας, ὅτι οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοί μας ἐκπέμπουν τόσην ξένην μουσικήν, ὥστε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν τὰ κύματά των καὶ τοὺς ἀναζητοῦν εἰς τὰ ραδιόφωνά των δὲν κατορθώνουν νὰ τοὺς ἀνεύρουν, διότι ἐκ τῶν ἐκπομπῶν των τοὺς ἐκλαμβάνουν ὡς ξένους.

Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ θλιβερὸν αὐτὸ φαινόμενον. Δὲν ὑπάρχει ἐπαρκὴς ἑλληνικὴ μουσικὴ καὶ καταφεύγουν εἰς τὴν ξένην ἢ μήπως ρυθμίζουν τὰς ἐκπομπάς των κατὰ τὰς προτιμήσεις, τὰς ὁποίας ἔχει τὸ Κολωνάκι, τὸ ὁποῖον ἐκλαμβάνουν οἱ κύριοι τοῦ Ε.Ι.Ρ ὡς Ἑλλάδα, ἐνῷ μόνον αὐτὸν δὲν εἶναι Ἑλλάς;

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐν γένει τῶν ἀνωτέρων Σχολῶν ἔχουν καταστῆ αὐστηρόταται καὶ ὅτι ἄριστοι τελειόφοιτοι τῶν Γυμνασίων ἀγωνίζονται ἐπὶ ἔτη καὶ κατόπιν συνεχῶν φροντιστηριακῶν προγυμνάσεων διὰ νὰ ἐπιτύχουν. Τὸ γεγονὸς λοιπόν, ὅτι ἐφέτος ἐκ τῶν 12 τελειοφοίτων τοῦ Γυμνασίου Πολυγύρου, οἱ ὁποῖοι διηγωνίσθησαν εἰς διαφόρους ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτας Σχολάς, εἰσῆλθον εἰν αὐτὰς οἱ 9 ἀποδεικνύει τὴν ἀρτιωτάτην κατάρτισίν των, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν θαυμασίαν ἐργασίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γυμνασίου μας. Εἶνοι τόσον σημαντικὸν τὸ ποσοστὸν τῶν ἐπιτυχόντων τελειοφοίτων μας ὥστε νὰ μὴ παραμένῃ εἰς οὐδένα καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι γυμνασιάρχης καὶ καθηγηταὶ χάρις εἰς τὰς ἱκανότητάς των καὶ διὰ τῆς σκληρᾶς ἐργασίας κυριολεκτικῶς ἐθαυματούργησαν.

Ἐκφράζοντες τὰ αἰσθήματα τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου μας, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας του ἀπευθύνομεν θερμότατα συγχαριτήρια πρὸς τὸν κ. Γυμνασιάρχην καὶ τοὺς κυρίους καθηγητὰς καὶ καθηγητρίας τοῦ γυμνασίου τῆς πόλεώς μας εὐχόμενοι ὅπως συνεχίσουν τὸ θαυμάσιον ἔργον των μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ δημιουργήσουν μίαν ἐξαίρετον παράδοσιν.

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Πολλοὶ κάτοικοι τῆς Βαρβάρας ὑπέβαλον πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ἀναφοράν, ἐν τῇ ὁποίᾳ καταγγέλλουν τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητός των κ. Ἀπόστολον Μιχαηλίδην διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδεικνυομένην ἀδιαφορίαν ἔναντι τῶν ζητημάτων τοῦ χωρίου των, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας οὐδὲν τούτων προωθεῖται καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἐκ τῶν ἔργων, τῶν ὁποίων ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἡ Κοινότης των ἐξετελέσθη, καίτοι τὸ Ταμεῖον της διαθέτει ἄφθονα χρήματα καὶ παρακαλοῦν ὅπως ἐπιληφθῇ τοῦ θέματός των προσωπικῶς ὁ κ. Νομάρχης.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς κατέπληξαν αἱ ἀνωτέρω καταγγελίαι. Ἐὰν εἶναι ἀληθές, ὅπως φαίνεται, ὅτι εἶναι, ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν παραπονουμένων, ὅτι μόνον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητός των τοῦ ἔτους 1953—54 παρέμεινεν καὶ ὑπάρχει εἰς τὸ Ταμεῖον ἀχρησιμοποίητον ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 383.452, ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς διαγωγῆς τοῦ προέδρου αὐτοῦ ὡς ἀδιαφορίας εἶναι λίαν ἐπιεικής,

Ὁ κ. Νομάρχης ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀνωτέρω παράπονα καὶ διαπιστῶν τὸ βάσιμον αὐτῶν ἐπιβάλῃ αὐστηροτάτας κυρώσεις ὥστε νὰ καταστῇ βεβαιότης εἰς πάντα, ὅστις ἀναλαβμάνει τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐκτελῇ πλήρως καὶ δραστηρίως τὰ καθήκοντά του.

Γεωργικὴ Στήλη

ΕΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ

ΕΜΜΑΝ. ΑΝΑΣΗ–Γεωπόνου

Ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ κανένα ἐγγειοβελτιωτικὸ ἔργον, καμμιὰ ἀποστράγγισι λίμνης ἢ ἕλους, κάποια διευθέτησι χειμάρρου ποὺ πνίγει μὲ τὶς κατεβασιὲς τὰ χωράφια σας δίκηο ἔχετε νὰ λέτε: Νὰ τὰ κάνῃ τὸ Κράτος, γιατὶ αὐτὸ ἔχει τὰ μέσα». Ὅταν ὅμως πρόκειται νὰ λιμνάζῃ τὸ χωράφι σας καὶ νὰ πνίγεται τὸ σπαρτό σας, ὅταν τὰ χώματα κυλοῦν πρὸς τὰ κάτω καὶ ξεπλύνονται, γιατὶ τὰ βάζετε μὲ τὸ Κράτος καὶ σώνει καὶ καλὰ θέλετε νὰ σᾶς τὰ διορθώσῃ αὐτό; Αὐτὰ εἶναι ἔργα πολὺ μικρὰ καὶ ἀνάγονται στὴ σφαῖρα τῆς ἐπιρροῆς τῆς δικῆς σας, δηλαδὴ ἄμεσα ἐνδιαφέρουν σᾶς καὶ μόνον ἢ τὸ πολὺ–πολὺ καὶ τὸν γείτονά σας. Καὶ σεῖς πρέπει μὲ προσωπικὴ ἐργασία καὶ λίγα ἔξοδα νὰ ἀνασκουμπωθῆτε νὰ τὰ φκιάσετε. Δὲν ὑπάρχει τέτοια συνήθεια θὰ πῆτε. Δὲν εἶναι ὅμως καὶ σωστὸ νὰ παρασύρωνται τὰ χώματα πρὸς τὸν κατήφορο, καὶ νὰ ξεπλύνεται τὸ χωράφι. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ παρασύρωνται οἱ σπόροι ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς πλημμύρας. Δὲν πρόκειται γιὰ πλημμύρες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ μεγάλα ποτάμια, ἀλλὰ ἀπὸ νεροποντές, ἀπὸ κατωφέρειες γειτονικὲς πρὸς τὸ χωράφι σας, ποὺ εἶσθε σεῖς ὑποχρεωμένοι νὰ ἐνδιαφερθῆτε, γιατὶ σεῖς πάσχετε καὶ σεῖς χάνετε.

Κάποτε στὴ Μικρὰ Ἀσία συνέβαινε τὸ ἑξῆς: Κάθε καλοκαῖρι ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Κσραμανίας, Τουρκομάνοι πολλοὶ ἐφωδιασμένοι μὲ τσάπες καὶ φκιάρια ροβολοῦσαν πρὸς τὸ Νότια μέρη τῆς Σμύρνης.

Αὐτοὶ ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶχαν, παρὰ νὰ ἀναλαμβάνουν τὸ ἄνοιγμα χαντακιῶν γύρω ἀπὸ τὰ πλημμυρίζοντα χωράφια, τὴ διευθέτησι κατωφερικῶν ἐδαφῶν, τὸ καθάρισμα αὐλακιῶν μὲ νερὰ καὶ γενικὰ ἐπεδίδοντο σὲ χωματουργικὲς ἐργασίες, ποὺ προφύλαγαν τὸ χωράφι ἀπὸ πλημμύρες, φυσικὰ μὲ πληρωμή. Ἦσαν μιὰ παλαιὰ συνήθεια ποὺ ἀπέμεινε ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς ἀκόμη χρόνους καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ ὑφίσταται.

Ἐδῶ, αὐτὴ ἡ κατηγορία ἐργατῶν δὲν ὑπάρχει. Καὶ γι' αὐτὸ καὶ ἐπειδὴ μερικοὶ γεωργοὶ δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ χωράφια τους, ἔχουμε τοπικὲς πλημμύρες, κατολισθήσεις ἐδαφῶν, ἀποπλύσεις τοῦ ἐδάφους καὶ μερικὲς καταστροφές, ποὺ παρασύρουν καὶ καταστρέφουν κάθε σπορά.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀδιαφορία συνετέλεσε ὥστε ἡ Θεσσαλία, ποὺ ἄλλοτε ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἶχε ἕνα πολὺ ὠφέλιμο ἀποστραγγιστικὸ σύστημα, νὰ καταπέσῃ ὕστερα στὴν παραγωγὴ σιτηρῶν. Γιατὶ τὰ σπαρμένα ἐπνίγοντο, ἀφοῦ τὰ ἔργα αὐτά, μόλις ἐπῆραν τὰ χωράφια οἱ κληροῦχοι, τὰ ἄφισαν στὴν τύχη τους καὶ κατεστράφησαν. Οἱ τσιφλικάδες, ὡς τὸν καιρὸ ποὺ ἐξεμεταλλεύοντο τὰ κτήματά τους, συντηροῦσαν τὸ ἔργα. Οἱ ἀποκατασταθέντες κληροῦχοι δὲν θεώρησαν ἄξιο προσοχῆς τὴν συντήρησι. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τὰ εἴδαμε. Οἱ πλημμύρες εἶχαν καταντήσῃ ἡ μάστιγα τῶν χωραφιῶν καὶ ἡ παραγωγὴ κατεστρέφετο.

Ὁ κάθε γεωργὸς ποὺ ἔχει στὴν κατοχὴ του ἕνα χωράφι, κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ τὸ μελετήσῃ. Νὰ ἀντιληφθῆ πρῶτα ποιά κλίσι ἔχει. Νὰ δῆ ἀπὸ ποῦ κατεβαίνουν τὰ νερὰ πρὸς τὸ δικό του κτῆμα, ἂν παρασύρωνται οἱ σπορὲς καὶ τὰ χώματα καὶ ποιὰ μέτρα θὰ λάβῃ γιὰ νὰ μὴ παθαίνει τὸ χωράφι του καταστροφές. Ἀνάλογα μὲ τὴν μελέτη ποὺ θὰ κάμῃ, ἐρωτῶντας καὶ τὸν γεωπόνο τῆς περιφερείας του, θὰ ἀναλάβῃ ἢ ν' ἀνοίξῃ χαντάκια, ἄλλοτε πρὸς τὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χωραφιοῦ του μὲ διέξοδο γιὰ νὰ χύνωνται τὰ νερὰ στὸ χωράφι· ἢ νὰ διαιρέσῃ τὸ χωράφι του σὲ πλατώματα, πεζοῦλες, γιὰ νὰ μὴ παρασύρωνται τὰ χώματα· ἢ νὰ σκάψῃ περιφερειακὰ χαντάκια γιὰ νὰ μαζεύωνται τὰ νερὰ μιᾶς τυχὸν μεγάλης νεροποντῆς. Τὰ χαντάκια αὐτὰ συνήθως ἔχουν βάθος ἕνα μέτρο καὶ πλάτος 80 πόντους. Πιθανὸν ἀκόμη νὰ κάνῃ τέτοια ἀποστραγγιστικὰ χαντάκια καὶ στὶς ἄλλες πλευρὲς τοῦ χωραφιοῦ του, γιὰ νὰ στραγγίζουν τὰ νερὰ τοῦ ἴδιου χωραφιοῦ, ὅταν νεροκρατᾶ.

Ἀκόμη καὶ μετάπλασι τοῦ ἐδάφους μπορεῖ νὰ κάμῃ ἕνας προκομένος γεωργός, ἀλλάζοντας τὴ σύστασι τοῦ χώματος μὲ τὴν προσθήκη ἄμου, ἀσβέστου καὶ γύψου, ἂν δὲν ἔχει κοπριές.

Τὰ ἔργα ἀσφαλῶς εἶναι μικρά, ἀλλὰ ἀπαιτοῦν κόπους καὶ ἔξοδα. Δὲν εἶναι ὅμως καὶ τόσο πολυδάπανα, ὥστε νὰ μὴ τὰ ἀναλαμβάνῃ ὁ γεωργός. Οἱ ἀπαιτούμενες δουλειὲς δὲν γίνονται ἀμέσως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχουν διαθέσιμα τὰ χρήματα. Ἀλλὰ σιγὰ–σιγά, ὥστε μέσα σὲ 4–5 χρόνια ὁλοκληρώνεται τὸ ἔργο. Εἶναι δυνατὸν μάλιστα νὰ συμφωνήσουν δυὸ καὶ τρεῖς γείτονες γεωργοὶ καὶ νὰ ἀναλάβουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐργασία στὰ κτηματά τους, ὁπότε εὐκολύνονται καὶ τὰ ἔργα τελειώνουν καὶ γρηγορώτερα. Ὑπάρχει ἀκόμη ἡ περίπτωσις νὰ ἱδρυθῆ ἕνας συνεταιρισμὸς ἐγγειοβελτικῶν ἔργων, ποὺ νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ πλέον καὶ ἄλλα ἔργα πιὸ μεγάλα, π.χ. τὴν διευθέτησι τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων, τὴν διάνοιξι ἀγροτικῶν δρόμων, τὴν μεταφορὰ ἀπὸ μακρυνὲς ἀποστάσεις νεροῦ γιὰ ποτίσματα καὶ γενικῶς διάφορα ὑδραυλικὰ ἔργα μὲ συνεισφορὲς τῶν κατοίκων γεωργῶν τοῦ χωριοῦ.

Ὅταν ὁ γεωργὸς καταλάβῃ τὶ σημασία ἔχει μιὰ τέτοια δουλειά, τότε ἀσφαλῶς θὰ ὀνομάζεται πραγματικὸς γεωργός. Γιατὶ τότε θὰ σώζῃ τὴν παραγωγή του μόνος, χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνῃ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον μάλιστα καὶ θὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ κάμῃ τὴ δουλειά του καλύτερα μὲ τὰ μικρὰ ἔργα ποὺ ἐπιχειρεῖ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Οἰκία ἐκ δύο δωματίων, σάλας, κουζίνας κ λ.π. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτι κ. Ἰωάν. Χριστιανῷ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κρασὶ μαῦρο πρὸς δρχ. 1 50 καὶ ρετσίνα πρὸς δρχ 2 κατ' ὀκᾶν εἰς οἰκίαν Δημητρ Μαρέτη, Πολύγυρος.

Β. ΑΜΠΡΑΧΑΜΙΑΝ
«ΕΙΔΗ ΣΠΟΡ»
ΣΤΟΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 43 ΤΗΛΕΦ. 81–192
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων
ΕΜΒΛΗΜΑ Ἀρίστη Ποιότης
ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ — ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὑπὸ ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ
Ὑποστρατήγου ἐ. ἀ.

(Ἐπιτομὴ)
ΧΡΥΣ. ΚΡΙΜΠΑ

«Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας»

(Δέκατον τρίτον)

Σάνη ἢ Οὐρανόπολις. Ἡ Σάνη ἦταν ἀποικία τῶν Ἀνδρίων (Ζ' π.Χ. αἰῶνα) καὶ ἦταν ἡ πρώτη πόλις μετὰ τὴν διώρυγα, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σιγγιτικοῦ κόλπου, κτισμένη ἐπάνω σὲ λόφους ὑψηλούς. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους κάνουν σύγχυση μὲ τὴν Σάνην τῆς Παλλήνης. Σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τοῦ Ἡροδότου καὶ τοῦ Στράβωνος. ὑπῆρξαν δύο πόλεις μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα καὶ εἰς διαφορετικὴν θέσιν. Ἡ μία βρισκόταν εἰς τὸν Ἄθω καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Παλλήνην. Σύγχυσις ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται, διότι τὰ πράγματα εἶναι τελείως ξεκαθαρισμένα.

Μέχρι τῶν Μηδικῶν πολέμων, ἡ πόλις ἦταν ἐλεύθερη καὶ ἀνεξάρτητη, ὅταν ὅμως ἔφθασαν τὰ Περσικὰ στρατεύματα, ὑπεχρεώθη νὰ παραχωρήσῃ στρατόν, στόλον καὶ ἐργάτας διὰ τὴν ἐκσκαφὴν τῆς διώρυγος. Ἀργότερα προσεχώρησε εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθηνῶν, χωρὶς νὰ ταχθῆ μὲ τὸ μέρος τοῦ Βρασίδα (αὐτὴ καὶ ἡ πόλις Δῖον) ὅπως ἔκαμαν οἱ ἄλλες πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς. Ὁ Βρασίδας εἰς ἐκδίκησιν ἐλεηλάτησε καὶ κατέστρεψε τὴν περιοχὴν τῶν δύο πόλεων (423 π.Χ). Κατὰ τὴν Νικίειον εἰρήνην, ἔμεινε ἐλεύθερη, ὅπως ἡ Ὀλυνθος καὶ ἡ Ἄκανθος Τὸ ἔτος (349 π.Χ) κατεστράφη ἀπὸ τὸν Φίλιππον τὸν Β' μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς. Εἰς τὴν καταστροφήν, συνετέλεσεν ὁ κυβερνήτης αὐτῆς Ἀπολλώνιος.

Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ποὺ ἐκτίζετο ἀπὸ τὸν Κάσσανδρον ἡ Κασσάνδρεια εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀρχαιας Ποτιδαίας (εἰς τὴν Παλλήνην, δηλ. τὸ 315 π.Χ.) τότε, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κασσάνδρου καὶ υἱὸς τοῦ Ἀντιπάτρου Ἀλέξαρχος, ἔκτισε ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Σάνης νέαν πόλιν, ἡ ὁποία ὠνομάσθη Οὐρανόπολις (Οὐρανίων πόλις) καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Στράβων γράφει ὅτι εἶχε περίμετρον 30 σταδίων (470 μ.)

Ὁ Πλίνιος, τὴν τοποθετεῖ εἰς τὴν θέσιν τῶν Ἀκροθώνων, ἀλλὰ ἡ τοποθέτησις αὐτὴ εἶναι ἐσφαλμένη.

Μᾶς εἶναι ἄγνωστον πότε καὶ ἀπὸ ποίαν αἰτίαν κατεστράφη ἡ Οὐρανόπολις, διότι δὲν τὴν ἀναφέρει οὔτε ὁ Πτολεμαῖος, οὔτε ἄλλος κανεὶς ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους συγγραφεῖς.

Εὑρέθησαν καὶ σώζονται νομίσματα τῆς πόλεως μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΠΟΛΙΣ.

Δῖον. Ἡ πόλις Δῖον, θεωρεῖται ἀποικία τῶν Ἐρετριέων (Ζ' π.Χ. αἰῶνα), παρὰ τὴν γνώμην μερικῶν νεωτέρων οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἦταν ἀποικία τῶν Ἀνδρίων.

Κατὰ τοὺς παλαιοτέρους χρόνους, ἡ πόλις εἶχε διαφόρους κατοίκους Πελασγοὺς ἐκ Λήμνου, Βισάλτας, Κρήστωνας κ.λ.π. πρᾶγμα ποὺ συνέβαινε μὲ ὅλες τὶς πόλεις τῆς Χερσονήσου. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ εἶχαν ἐγκατασταθεῖ ἐδῶ καὶ εἶχαν δημιουργήσει πολυάριθμα πολίσματα (μικρὲς πόλεις, χωρία). Αὐτὰ ὅμως συνέβησαν πολὺ πρὸ τοῦ 500 π.Χ. ὁπότε ἐν τῷ μεταξὺ ἔφθασαν ὡς ἄποικοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν νότιον Ἑλλάδα, ἐγκατεστάθησαν ἐδῶ, καὶ ἐδημιούργησαν πολυάνθρωπες πόλεις. Μερικὲς μάλιστα ἀπὸ τὶς πόλεις αὐτές, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐμπόριο καὶ τὴ γεωργία, ἀνέπτυξαν σοβαρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν, ὅπως τὸ Δῖον.

Τὸ Δῖον μέχρι τὰ Μηδικά, ἦταν πόλις ἐλεύθερη· ὅταν ἔφθασε ὁ Ξέρξης ὑπέστη τὴν ἰδίαν τύχην μὲ τὶς ἄλλες πόλεις. Ὑπήχθη ἀργότερα εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔμεινε πιστὸς σύμμαχος καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον τοῦ στρατηγοῦ τῶν Σπαρτιατῶν Βρασίδα (423 π.Χ.). Λόγω τῆς ἀντιστάσεως αὐτῆς, ὁ Βρασίδας, ἐλεηλάτησε καὶ κατέστρεψε ὁλόκληρον τὴν περιοχήν.

Μετὰ τὴν Νικίειον εἰρήνην, οἱ κάτοικοι τοῦ Δίου ἐπετέθησαν καὶ κατέλαβον τὴν πόλιν Θύσσον, ἡ ὁποία βρισκόταν εἰς τὸν Ἄθω καὶ ἦτο καὶ αὐτὴ σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων. Τὸ ἔτος (416 π.Χ.) ἐγκατέλειψαν τοὺς Ἀθηναίους καὶ προσεχώρησαν εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν 32 πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς οἱ ὁποῖες ὑπὸ τὴν Ὄλυνθον εἶχαν ἱδρύσει τὴν Ὀλυνθιακὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ οἱ ὁποῖες ἀργότερα κατεστράφησαν ἀπὸ τὸν Φίλιππον (348 π.Χ)

Φαίνεται ὅτι τὸ Δῖον διέθετεν πλοῦτον καὶ κάποιαν ἐπισημότητα. Τοῦτο, τὸ συμπεραίνει κανεὶς ἀπὸ τὰ νομίσματα ποὺ εὑρέθησαν καὶ τὰ ὁποῖα φέρουν εἰς μὲν τὴν μίαν πλευρὰν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἡρακλέους μὲ τὴν λεοντῆν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην φέρουν ἕνα ρόπαλο, ἕνα σταφῦλι καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ΔΙΑΤΩΝ.

Διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε τὸ Δῖον, ὑπάρχουν διαφωνίες. Ἀπὸ τοὺς νεώτερους, μερικοὶ τὸ τοποθετοῦν εἰς τὴν θέσιν ὅπου ὑπάρχει ὁ ἀσφαλὴς ὅρμος Πλατύ. Ἄλλοι, νομίζουν ὅτι βρισκόταν εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν τοῦ Ἄθω (Σιγγιτικὸν κόλπον) καὶ μεταξὺ Σάνης καὶ Θύσσου.

Τὸ πιθανότερον καὶ μᾶλλον βέβαιον εἶναι ὅτι βρισκόταν εἰς τὸν ὅρμον Πλατὺ ὁ ὁποῖος ἦταν καταλληλότατος καὶ ἀσφαλέστατος διὰ νὰ ἀγκυροβολοῦν τὰ πλοῖα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀφοῦ καὶ σήμερα ἀκόμη ὅταν προμηνύεται τρικυμία καταφεύγουν ἐκεῖ τὰ μεγάλα πλοῖα τῆς ἐποχῆς μας. Εἰς τὴν βραχώδη παραλίαν τοῦ ὅρμου Πλατύ, ἐὰν προσέξῃ κανεὶς μπορεῖ νὰ διαπιστώσῃ μὲ εὐκολίαν τὸ ἑξῆς: Οἱ χαμηλοὶ βράχοι τῆς παραλίας οἱ ὁποῖοι βρέχονται ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἄλλα προεξέχουν ἀρκετά, εἶναι πελεκυμένοι σὲ διάφορα σημεῖα κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ σχηματίζουν κυλινδρικὰ ἐπιμήκη ἐξογκώματα, τὰ ὁποῖα προφανῶς, ἀποτελοῦσαν σημεῖα προσδέσεως τῶν πλοίων. Τὰ ἐξογκώματα αὐτά, μοιάζουν σὰν πέτρινοι πάσσαλοι καρφωμένοι ἐπάνω στοὺς βράχους τῆς ἀκτῆς σὲ πολλὰ σημεῖα καὶ σὲ διάφορες ἀποστάσεις. Ἀμέσως, χωρὶς νὰ βασανισθῆ, καταλαβαίνει κανεὶς γιὰ πιὸ σκοπὸ ὑπάρχουν. Τοῦτο, εἶναι σοβαρὸ δεῖγμα περὶ τῆς τυχὸν ὑπάρξεως τῆς πόλεως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, προσφέρεται διὰ τὴν ἐγκατάστασιν πόλεως ἢ συνοικισμοῦ καὶ ἐγγὺς ὑπάρχουν ἐρείπια. Καὶ πάλιν, τὸν λόγον ἔχει ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη.

Ὀλόφυξος. Ἡ πόλις Ὀλόφυξος, ἀναφέρεται ἀπὸ πολλοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι γράφουν ὅτι βρισκόταν εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Ἄθω, ἐνῶ μόνον ὁ Πλίνιος ἀορίστως τοποθετεῖ αὐτὴν μεταξὺ τοῦ Ἀνθεμοῦντος καὶ τοῦ Μηκυβερναίου κόλπου (Τορωναίου).

Ἡ τύχη τῆς Ὀλοφύξου ἦταν ἡ ἰδία μὲ τὴν τύχην τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Χαλκιδικῆς. Ἀπεστάτησε ἀπὸ τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐτάχθη μὲ τὸ μέρος τοῦ Βρασίδα (424 π Χ.).

Τὸ τέλος της παραμένει ἄγνωστον. Ἡ θέσις της προσδιορίζεται εἰς τὸν λιμενίσκον μεταξὺ τῶν μονῶν Χιλιανδαρίου (Σκάλα) καὶ Ἐσφιγμένου· ὅπου ὑπάρχει πύργος καὶ ἐρείπια ἀρχαίας πόλεως.

Τὸ μόνον γνωστὸν διὰ τὴν πόλιν Ὀλόφυξον εἶναι ὅτι ἀπ' αὐτὴν καταγόταν κάποιος συγγραφεὺς ὁ ὁποῖος εἶχε ἴδιον ὄνομα μὲ τὸν πατέρα τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτον (λεγόταν καὶ αὐτὸς Ἡρόδοτος).

Ἀκρόθων ἢ Ἀκρόθωοι ἢ Ἀκρόθυννοι. Ἡ πόλις αὐτὴ ἦτον ἀρχαιοτάτη καὶ τυπικῶς, προσδιορίζεται εἰς τὴν Ν.Α. ἄκραν τοῦ Ἄθω καὶ εἰς τὴν θέσιν τῆς Μονῆς «Ἁγία Λαύρα». Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς τὴν ἀναφέρουν μεταξὺ τῶν πρώτων οἰκισμῶν τῆς Χερσονήσου. Πλὴν τῶν Θρακῶν, ἀρχαιότατοι κάτοικοι αὐτῆς ἀναφέρονται οἱ Πελασγοὶ οἱ ὁποῖοι προήρχοντο ἀπὸ τὴ Λῆμνο καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς πρώτας ἀκτὰς ὅπου ἀπεβιβάσθησαν.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ἐκ παρεξηγήσεως τοῦ ὀνόματος Ἀκρόθων τοποθετοῦν τὴν πόλιν ἐλαφρότατα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Ἄθω! Τοῦτο ὅμως εἶναι ἀδύνατον, διότι ἡ κορυφὴ τοῦ Ἄθω, δὲν εἶναι κατάλληλη οὔτε γιὰ φωλὲς ἀετῶν καὶ ὄχι γιὰ κατοικίες ἀνθρώπων.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχήν, οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀκροθώου ἐφημίζοντο διὰ τὴν μακροβιότητα καὶ διὰ τὴν ἀθεΐαν των Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς γράφει σχετικῶς: «Μακροβίους γὰρ ἐπιστεύετο τοὺς ἐνοικοῦντας ποιεῖν ὁ Ἄθως καὶ ἐξαιρέτως μία τῶν ἐν αὐτῷ πόλεων Ἀκρόθων οὐδετέρως ἢ Ἀκρόθωοι ἀρσενικῶς ἢ πληθυντικῶς καλουμένη ...».

Ἡ πόλις κατεστράφη ἀπὸ σεισμοὺς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἄγνωστον εἰς ποίαν ἀκριβῶς ἐποχήν. Τοὺς σεισμούς, τοὺς ἔστειλαν οἱ Θεοί, διὰ νὰ τιμωρήσουν τοὺς κατοίκους διὰ τὴν ἀθεΐαν των. Τότε αὐτὴν τὴν ἑρμηνείαν ἔδιναν οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰ φυσικὰ φαινόμενα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ

Ὅταν γλυκούλα ἀγάπη μου στὸν [τάφο,
στὸν τάφο θὰ βρεθῆς τὸ σκοτεινό,
κι' ἐγὼ θὰ κατεβῶ τότε κοντά σου
καὶ πάνω στὸ κορμί σου θὰ δεθῶ.

Θ' ἀρχίσω τὰ φιλήματα τὰ χάδια
σὲ σένα τὴ χλωμὴ καὶ παγερή,
θὰ τρέμω θὰ στενάζω καὶ θὰ κλαίω
καὶ πτῶμα ὠχρὸ κι' ἐγὼ θ' ἄχω γενεῖ

Κι' ὅταν τὸ ἐγερτήριο θὰ σαλπίσῃ,
κι' εὐθὺς θὰ σηκωθοῦν ὅλοι οἱ [νεκροί,
ἐμεῖς οἱ δυὸ θὰ μένουμε μονάχα
μέσα στὴν ἀγκαλούλα μας σφιχτοί.

Θὰ τρέξουν οἱ νεκροί! Μέρα! τῆς [κρίσης
Ἄγγελοι θὰ τοὺς κράζουν δυνατὰ
Μὰ ἐμᾶς, καθόλου αὐτὰ δὲν θὰ [μᾶς γνοιάζουν
κι' ἀγκαλιασμένοι θᾶμαστε κεῖ δά!..

Ε. ΧΑ·Ι·ΝΕ

Ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΙΤΛΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΤΙΜΩΝ

Πρὸς
Τὸν κ. Δ)ντὴν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Εἰς Πολύγυρον

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Σᾶς ὑποβάλλω συνημμένως δύο ἀντίγραφα τίτλους τιμῆς τῶν Ἄγγλων, μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Στρατάρχου Ἀλεξάντερ, ὁ εἷς δι' ἐμὲ καὶ ὁ ἄλλος διὰ τὴν σύζυγόν μου Οὐρανίαν. Τὰς ἐπέστρεψα ἁρμοδίως ὡς ἀπαραδέκτους πλέον, κατόπιν τῆς ἀνθελληνικῆς τακτικῆς τῶν Ἄγγλων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς βίας τὴν ὁποίαν μετέρχονται οὗτοι κατὰ τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, τὸ μόνον αἴτημα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἕνωσίς των μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Οἱ τίτλοι οὗτοι ἀναφέρονται εἰς τὴν δρᾶσιν ἐμοῦ μετὰ τῶν δύο υἱῶν μου Ἀγγέλου καὶ Ὁμήρου Μπούμπουρα εἰς τὴν μέσην Ἀνατολὴν καὶ ἐνταῦθα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Εὐρώπης, ὡς χαρακτηριστικῶς ἀναγράφεται εἰς τούτους, καὶ τῆς συζύγου μου ἐνταῦθα συνεργαζομένης τότε μετὰ τῶν δρώντων Ἑλλήνων πατριωτῶν καὶ ἐπιδικάζουν εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς δικαιώματα πλουσιωτάτης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τῶν Ἄγγλων.

Ἐπιστρέφομεν μετ' ἀγανακτήσεως τοὺς τίτλους τούτους εἰς τοὺς ἀπαισίους μνήμης ἄλλοτε συμμάχους καὶ φίλους Ἄγγλους καὶ ἀποποιούμεθα πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐκ τούτων ἱκανοποίησιν, καθόσον αἱ ὑπηρεσίαι ἡμῶν ὡς καὶ ὅλων τῶν πατριωτῶν Ἑλλήνων ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Εὐρώπης, ὡς ἀναφέρουν οἱ τίτλοι καὶ τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ Κόσμου ὁπουδήποτε ὑπάρχουν ἀλύτρωτοι ἄνθρωποι, ἐνῷ ἡ ἀρετὴ Ἄγγλων συνίσταται εἰς τὴν καταδυνάστευσιν τῶν πλέον φιλελευθέρων ἀπὸ πάντα ἄλλου λαὸν ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Δὲν ὑπολογίζομεν χάριν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, οὐδόλως ὅ,τι ἤθελε μᾶς παρασχεθῇ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, διότι ἀπεδείχθησαν πλέον βάρβαροι καὶ τῶν πλέον στυγερῶν ἐπιδρομέων τῆς ἱστορίας καὶ ἑνοῦμεν τὰς εὐχάς μας μεθ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου. Ἕτοιμοι καὶ πρόθυμοι νὰ θυσιασθῶμεν καὶ ἡμεῖς διὰ ταύτην ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
ΙΩΑΝ. ΑΡ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ
(ἐκ Πολυγύρου Χαλ)κῆς)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» 150
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» 150
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Βάλτας: οἱ κ. κ. Ἰωάν. Συρηνόπουλος, Ἰωάν. Λίβανος, Γαρόφ. Δαραβίγκας, Γεώργ Μάρκελλος, Ἀστερ Παπαγιάννης, Ἰωάν. Σερέτης, Στυλ. Σιμεωνίδης καὶ Δασικὸς Συν)σμός.

Χανιώτης: ὁ κ. Ἰωάν. Λειβαδιώτης.

Καψοχώρας: οἱ κ. κ. Χρ Χαλκιᾶς, Γεώργ. Σερέτης καὶ Ἱερεὺς Παπαργύρης.

Πολυχρόνου: Σχολικὴ Ἐφορεία.

Μουδανιῶν: οἱ κ. κ. Ἀπόστ. Καραθανάσης, Κων)τῖνος Τσάνης, Μιχ. Ξυπολυτᾶς, Γ. Ζαμπέτογλου, Σωτ. Παπαγιάννης, Ἀστέριος Καμπούρης, Πέτρος Ζαφειρίου, Χαρίσης Παπακώστας, Κωνστ. Νικολαΐδης, Ἰωάν. Ἀγγελομάτης, Ἀντ. Νικούλης, Θωμ. Ἀθανασίου, Ἀθ. Καρέτσος, Γεώργ. Ἀγαθός, Χρ. Τσάτσαρης.

Φοῦρκας: οἱ κ. κ. Σέλευκ. Κυπαρισσούδας, Θεμελῆς Θεμελῆς, Ἀθ. Τσανάκας, Ἀλ. Πρίντζιος Νικ. Μακρῆς.

Κασσανδρινοῦ: οἱ κ. κ. Τρ Τριανταφύλλου, Ἀλεξ. Ἀλεξανδρῆς, Ἰωάν. Παναγιωτίδης, Κωνστ. Ζουμῆς, Χρ. Ματρόζος, Ἀντ. Ἀμπελᾶς, Δημητ. Καραμαῦρος καὶ Σχολικὴ Ἐφορεία.

Καλάνδρας: οἱ κ. κ. Ἐμμαν. Ἀθανασούλης, Βασ. Νεστορῆς, Ἀριστ. Δεληγιάννης, Τρ. Καλούδης

Ἀθύτου: ὁ κ. Ἀπ Παπαβασιλείου

Βάβδου: οἱ κ. κ. Νέστωρας Μπέλλος, Χριστ. Καλατζῆς.

Δράμας: ὁ κ. Ἰωάν. Χατζηγρηγορίου.

Ἐλαιοχωρίου: ὁ κ. Ἀνδρ. Λέλεκας

Δουμπιῶν: ὁ κ. Ἀστέρ. Πάππας.

Θεσ)νίκης: ὁ κ. Βασ. Β. Μανίκας.

Πετραλώνων: ὁ κ. Λεωνίδας Λ Σαργιαννίδης.

Πλανῶν: ὁ κ. Δημ. Μαυρίκης.

Ἐνταῦθα: ὁ κ. Χαρ. Ταμπακίδης.

Κρήνης: οἱ κ. κ. Κωνστ. Καραμητρούδης, Ἡρακλ. Τζηρίνης.

Γερακινῆς: οἱ κ. κ. Νικ. Στέλιος, Παῦλος Παυλούδης, Βασ. Κρινῆς καὶ Ἀγγλοελληνικὴ Ἑταιρεία

Καλυβῶν: οἱ κ. κ. Πέτρος Γκολόης, Χρ Γ. Μιχαλούδης.

Ν. Ὀλύνθου: οἱ κ. κ. Ἰωάν. Παρτάλης, Παναγ. Σαμαρᾶς, Νικ. Τσολμεκτσόγλου, Πέτρος Καϊτατζῆς, Ζαχ. Βογιατζῆς.

Καρκάρας: ὁ κ. Ζᾶχος Μπάγιος καὶ Ποδοσφαιρικὸς Ὅμιλος.

Ἀγ. Μάμαντος: οἱ κ. κ. Ἄγγελος Παπαγγέλου, Ἀπόστ Μπαλῆς.

Πορταριᾶς: ὁ κ. Κωνστ. Κωνσταντάρας.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ σχολικὴ ἐφορεία Νικήτης ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν 27ην Νοεμβρίου 1955 τὴν ἐπισκευὴν τῶν δαπέδων τριῶν αἰθουσῶν τοῦ διδακτηρίου, ἓξ θυρῶν καὶ δέκα παραθύρων.

Ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς 14.000 δραχμάς. Περισσότεραι πληροφορίαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου.

Ἐν Νικήτῃ τῇ 14 Ν)βρίου 1955

Ὁ Πρόεδρος Σχολικῆς Ἐφορείας καὶ ἀ. ἀ.

ΚΩΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ
(ταμίας)

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΒΟΣΚΗΣ

Ὁ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Ν. Μουδανιῶν διακηρύττει ὅτι, τὴν 25ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Παρασκευὴν ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῆς χειμερινῆς βοσκῆς 1955—1956 τοῦ ἐλαιῶνος Ν Μουδανιῶν ἀποτελούμενος ἐξ 45 000 ἐλαιοδένδρων μετ' ἀνυλόγου χώρου.

Ἐν Ν. Μουδανίοις τῇ 16—11—55
(ἐκ τοῦ Γεωργ. Πιστοτ. Συν)σμοῦ)

ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΩΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ—Καθηγητοῦ

ΤΡΙΤΟΝ (Τελευταῖον)

Ἂς προστεθῇ ἐν τέλει καὶ ἡ παρομοίωσις τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μὲ «κόκκον σινάπεως ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μείζων πάντων τῶν λαχάνων καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν».

Τρίτος Εὐαγγελιστὴς προβάλλει ὁ Λουκᾶς. Εἶναι ὁ περίτεχνος καλλιτέχνης ὁ ὁποῖος δονεῖ τὰς χορδὰς τῆς λύρας του μὲ γραφικότητα καὶ ποικιλίαν. Τὸ Εὐαγγέλιόν του πλουσιώτατον εἰς νουθεσίας, αὐξάνει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ἐν τῷ συνόλῳ, χωρὶς νὰ παραβλάπτῃ τὴν ἀλήθειαν. Χωρίον εἰλημμένον ἐκ τοῦ Προφήτου Ἠσαΐου εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ, ὁμιλεῖ περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, δυναμένου τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ παρουσιάσῃ. «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ». Ἡ διάκρισις ὑγιῶν—ἀσθενῶν, δικαίων—ἁμαρτωλῶν ἔρχεται ὡς καταπέλτης εἰς τοὺς φθονεροὺς Φαρισσαίους. «Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους. ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν» Ἡ τριπλῆ ἐπανάληψις τοῦ ἐπιθέτου ἀγαθὸς καὶ πονηρός λίαν παραστατικῶς ἐκφράζει τὸ νόημα τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν. «Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν». Τὸ ἀσύνδετον σχῆμα μεταχειρίζεται ὁ Λουκᾶς διὰ νὰ ἐξάρῃ τὴν θείαν ἀποστολὴν τοῦ Σωτῆρος. «Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται». Ἡ ἀντίθεσις σωτηρίας—ἀπωλείας προκειμένου περὶ τῆς ψυχῆς, τονίζεται ὡς ἕπεται. «Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν». Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ πατρὸς τοῦ ἀσώτου υἱοῦ, ἐκδηλοῦται περιτράνως μὲ τὸ πολυσύνδετον. «Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖραν αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὑρέθη». Ἐλέχθη ὅτι καὶ ἂν ὁλόκληρον τὸ Εὐαγγέλιον ἐχάνετο, μόνη ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν Θείαν Διδασκαλίαν. Ἡ παραβολὴ αὕτη ἐγράφη ἀπὸ τὸν Λουκᾶν. Ἰδοὺ ἡ μεγαλυτέρα ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου του. Ἡ ὑπέροχος παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισσαίου καταλήγει εἰς τὴν ἀντίθεσιν ταπεινοφροσύνης—ὑπερηφανείας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν. «Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται».

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν διὰ τὸν ὑψιπέτην ἀετὸν τῆς θείας ἐμπνεύσεως τὸν τέταρτον Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην; Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ προθάλλει ὑπέροχος ἡ μορφὴ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μὴ ζητήσητε νὰ εὕρητε ἐνταῦθα τὴν ποίησιν τοῦ Ματθαίου ἢ τὴν ἁπλῆν χάριν τοῦ Μάρκου ἢ τὴν θερμὴν ἀφήγησιν τοῦ Λουκᾶ. Ὁ οὐρανὸς τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου καλύπτεται ἀπὸ νέφη φιλοσοφίας. Ὁποῖον μεγαλεῖον περικλείουσι τὰ προσφιλῆ σχήματα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν αὐτῶν λέξεων, ὡς ἐνταῦθα περὶ τοῦ κόσμου. «Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω». Καὶ κατωτέρω περὶ τῆς δόξης τοῦ Ἰησοῦ λέγει. «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν». Καὶ πάλιν περὶ τοῦ κόσμου, ὡς ἑξῆς. «Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος». Ἡ ἀντίθεσις καὶ διαδοχὴ λύπης—χαρᾶς, λίαν ἔκδηλος εἰς τὸ ὡς ἕπεται χωρίον. «Ἀμὴν Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ἡμῶν». Διὰ τοῦ σχήματος ἐκ παραλλήλου ἐλέγχει ὁ Κύριος τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ. «Μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες». Ἡ ψυχικὴ πόρωσις διαφαίνεται πλήρως εἰς χωρίον εἰλημμένον ἀπὸ τὸν Ἠσαΐαν. «Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς». Ἡ διαφορὰ φωτὸς—σκότους δεικνύει τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος εἰς τὸν παραπαίοντα ἄνθρωπον. «Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ἐὰν τις περιπατεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς».

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν γένει, τοῦ Ἰωάννου, παρὰ τὴν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος. ροχθεῖ τὸ κῦμα τοῦ μεγαλυτέρου μυστηρίου καὶ προβλήματος τῶν αἰώνων. Τοῦ προβλήματος ἐκείνου. τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου δὲν κατώρθωσαν νὰ εὕρουν μὲ τὴν ψυχρὰν λογικήν, οἱ ἐρευνηταὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ὅμως ἂς μὴ δυσπιστῶμεν. Ὁ μέγας Εὐαγγελιστὴς δίδει τὴν λύσιν εἰς τὸν πιστεύοντα ἄνθρωπον. Ὡς θεία ῥήτρα παραμένει καὶ ὡς τιμαλφέστατον περίαπτον φιλάττεται ἡ διδαχὴ τοῦ πεφιλημένου Μαθητοῦ. Εἰς τὰ ἡγιασμένα νάματα τῆς ἰαματικῆς κολυμβήθρας του, θὰ προσέρχωνται αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων ὡς διψασμέναι ἔλαφοι διὰ νὰ δροσισθῶσι καὶ νὰ λάβωσι τὸ μῦρον τῆς ψυχικῆς ἀναγεννήσεως. Εἰς τὸν γρανιτώδη βράχον τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἰωάννου, ματαίως θὰ ἐκσπῶσι αἱ λαίλαπες καὶ αἱ καταιγίδες τῆς ἀπιστίας. Εἰς τὰ πάλλευκα ἱμάτια τῶν ἀγγέλων τοῦ Εὐαγγελίου του δὲν θὰ εὕρητε σπῖλον ἢ κηλῖδα. Ὁ ἐφθαρμένος χιτὼν τοῦ πλάνητος Διδασκάλου τῆς Γαλιλαίας ἀκτινοβολεῖ πλειότερον τῶν αὐτοκρατορικῶν πορφυρῶν. Ἡ πίστις τῶν ἁγνῶν ἁλιέων οἵτινες ἀπὸ ἁλιεῖς ἰχθύων ἐγένοντο ἁλιεῖς ἀνθρώπων θὰ προβάλῃ ἀμίμητος ἐσαεί. Ὁ ἀγαθὸς Φίλιππος καὶ ὁ σεμνὸς Ναθαναήλ, ἰδοὺ ὑπέροχα ὑποδείγματα πρὸς μίμησιν. Στῆτε καλῶς καὶ νοήσατε ὅτι πλέον μεγαλειῶδες κήρυγμα δὲν ἠκούσθη ποτὲ ἐν τῷ Κόσμῳ ἠκούσθη ἅπαξ μόνον ἀπὸ τὸν τέταρτον Εὐαγγελιστὴν ὅστις ἠξιώθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ συλλάβῃ τὸ ἀσύλληπτον. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος».

ΤΕΛΟΣ

Η ΤΑΜΠΑΚΕΡΑ

ΑΧΙΛ. ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗ

«Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον, τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν». Σοφὸ στ' ἀλήθεια τὸ παράγγελμα αὐτὸ τῆς Γραφῆς, ὅπως σοφὰ καὶ θεόπνευστα, εἶναι ὅλα τὰ παραγγέλματά της. Παρ' ὅλη του ὅμως τὴ σοφία καὶ τὴ λογικὴ δὲν παύει τοῦ ν'ἀποτελῇ μιὰ ὅμορφη οὐτοπία, ἀφοῦ ποτὲ ἡ ἐφαρμογή του δὲν συνετελέσθηκε. Ἀπεναντίας μάλιστα, στὴν καθημερινὴ ζωὴ δὲν βλέπουμε νὰ γίνεται τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ ἐφαρμόζεται ἡ λαϊκὴ παροιμία, κόντρα στὸ Χριστιανικὸ παράγγελμα: «Ἄλλοι σκάβουν καὶ κλαδεύουν κι' ἄλλοι πίνουν καὶ μεθοῦν». Οἱ κοπιῶντες γεωργοὶ εἶναι οἱ τελευταῖοι. ποὺ θὰ δοκιμάσουν τὰ προϊόντα τους. Κανεὶς δὲν μπορεῖ ν'ἀρνηθῇ, πὼς στὰ χωριά μας, ταῦθενικὰ κι' ἀδενοπαθεῖ παιδιά μας σχεδὸν ποτὲ δὲν δοκιμάζουν τὸ αὐγὸ ποὺ γέννησε ἡ κότα τους. Τ' αὐγὸ θὰ πάῃ στὸ μπακάλι γιὰ ν'ἀγοραστοῦν 5 καρφάκια γιὰ τὴ λιάστρα τοῦ καπνοῦ ἢ δυὸ δράμια ζάχαρι γιὰ τὸν καφὲ τοῦ μουσαφίρη. Γιὰ τὸ καφὲ ποὺ θὰ προσφέρουμε στὸ μουσαφίρη, γιατὶ ἡμεῖς θἀρκεστοῦμε στὸν κριθαρένιο ἢ τὸ πολὺ ἀνάμικτο μὲ ῥεβύθι.

Ἴσως τ'αὐγό, νὰ πῆτε, νὰ μὴν ἀποτελεῖ θέμα κατάλληλο γιὰ νὰ ζητήσουμε εὐθύνες γιὰ τα κοινωνικὰ αὐτὰ ζητήματα, ποὺ τὰ ῥυθμίζει ἡ πολιτεία, μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ ἡ ὕπαιθρος νὰ ζῇ κάτω ἀπὸ ἕνα συνεχῆ βραχνά. Ὑπάρχουν ὅμως τόσα ἄλλα ποὺ ἡ πολιτεία ὄχι μοναχὰ δὲν μεριμνά, ὥστε ὁ γεωργός, ποὺ ποτίζει, τὴ γῆ του μὲ αἷμα καὶ ἱδρώτα, νὰ μεταλάβῃ πρῶτος τοὺς καρπούς του ἀλλ' οὔτε καὶ τελευταῖος. Τουναντίον μάλιστα τὸν κυνηγᾶ μὲ τὸν πιὸ ἀπάνθρωπο καὶ σκληρὸ τρόπο.

Γιὰ τὰ χωριά μας ἕνα ἀπὸ τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀποτελεῖ κι' ὁ καπνός. Τὸν παληὸ καιρὸ ὁ χωροφύλακας ἔκανε θραῦσι στὶς ταμπακέρες. Ὁ καπνοπαραγωγὸς ποὺ ἔβγαζε 300--500 ὀκ. καπνοῦ, ποὺ τοῦ κόστιζε 60 δραχμὲς ἡ ὀκὰ καὶ τὸ πουλοῦσε 50–40, δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τρίζῃ δυὸ φύλλα καὶ νὰ τὰ καπνίσῃ μὲ τσιγαρόχαρτο τῆς προκοπῆς ἢ κἂν μὲ ψιλὸ χαρτὶ γραφομηχανῆς, ἀλλ' οὔτε μὲ χαρτὶ ἐφημερίδος ἢ καλαμπουκόφυλλο. Ὁ χωροφύλακας τὸν κυνηγοῦσε κι' ἔψαχνε νὰ τὸν βρῇ καὶ στὸ πιὸ ἀπίθανο σημεῖο καὶ μεταχειριζόταν κάθε μέσο νὰ πιάσῃ τὸ μεγάλο ἔνοχο, εἰσπράττοντας φυσικὰ κι' αὐτὸς τὴν ἀμοιβή του. Καὶ παρουσιάστηκαν τύποι, ποὺ ἐκμεταλεύτικαν τὸ φιλότιμο τοῦ χωρικοῦ καὶ τοῦ ζητοῦσαν νὰ τοὺς κεράσῃ ἕνα στριφτὸ τσιγάρο γιὰ νὰ τὸν καταδώσουν κατόπιν. Ἀπαράλλαχτα δηλαδὴ σὰν τὸν περίφημο ἐκεῖνο δασοφύλακα τὸν ὁποῖο πῆρε ὁ χωριάτης σπίτι του καὶ τὸν φίλεψε λαγὸ κι' αὐτὸς ἀφοῦ ἔφαγε (ντερλίκωσε) τὸ στιφάδο. γιὰ ἀνταπόδοσι τῆς φιλοξενίας τὸν κατήγγηλε γιὰ λαθροθῆρα. Δὲν ἔλειψαν δυστυχῶς ἀπὸ τὸν τόπο μας οἱ ἀηδιαστικοὶ αὐτοὶ τύποι.

Σὲ τὶ ἀπέβλεπε, ἀλήθεια, τὸ κράτος μὲ τὸ μέτρο αὐτὸ ποὺ ἐθέσπισε διερωτήθηκαν πολὺς κόσμος! Μήπως στὸ ἔσοδο ἀπὸ τὴν εἴσπραξι τοῦ προστίμου ἀπὸ τοὺς χωρικούς! Μήπως στὴν ἠθικὴ ἐξύψωσι τῶν ὀργάνων ποὺ μεταχειρίζετο κάθε μέσο θεμιτὸ κι' ἀθέμιτο γιὰ νὰνακαλύψουν τοὺς λαθροκαπνιστάς! Ἢ στὴν προστασία τῶν καπνοβιομηχάνων γιὰ τοὺς ἐξασφαλίση τὴν διάθεσι τῶν σιγαρέττων! Ὁ παραγωγὸς ποὺ κάπνιζε τὸν καπνό του μὲ καλαμπουκόφυλλο ἐθεωρειτο παραβάτης ἀφοῦ δὲν πλήρωνε φόρο καπνιστοῦ!

Στὶς μέρες μας τὰ πράγματα πῆραν ἄλλη μορφή. Ὁ παραγωγὸς δικαιοῦται νὰ καπνίσῃ ἀπὸ τὸν καπνὸ ποὺ παράγει, κατόπιν ἀδείας καὶ μὲ σιγαρόχαρτα ποὺ τοῦ προμηθεύει ἡ ἐφορία. Ἡ ἄδεια δὲν στοιχίζει πολύ, ἀλήθεια, μονάχα ποὺ γιὰ νὰ τὴν πάρῃς, πρέπει νὰ παρουσιάσῃς παραγωγὴ πάνω ἀπὸ ὁρισμένη ποσότητα. Κι' οἱ περιορισμοὶ καταντοῦν τὸ δῶρο ἄδωρο. Πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ παράγῃς ὡρισμένες ὀκάδες. Ἀδιάφορο ἂν οἱ συνθήκες, πρὸ πάντων οἱ κοιρικὲς δὲν ἐπιτρέψουν καὶ βγάλῃς λιγότερο καπνὸ ἀπὸ τὸν προβλεπόμενο. Δὲν δικαιοῦσαι ἀδείας γι' αὐτὸ καὶ φυσικὰ σὰν καπνιστὴς πρέπει νὰ καπνίσῃς Παπαστράτου ἢ νὰ παρανομήσῃς. Ὁ Γιάννης ὁ Τσαρντάκας ἀπ' τὰ Ζερβοχώρια, σὰν ξεκινήση γιὰ τὸν Ἅγιον Πρόδρομο καὶ τὸν Πολύγυρο, ποὺ τὸν καλοῦν οἱ δουλιές του, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βάλῃ στὸ ζουνάρι του τὴν ταμπακέρα, γιατὶ στὸ σταυροδρόμι ὁ κέρβερος τοῦ Δημοσίου καιροφυλακτεῖ νὰ τὸν ἁρπάξῃ ἀπὸ τὸ γιακά. Ὁ Ἅγιος Πρόδρομος κι' ὁ Πολύγυρος ἀποτελοῦν περιοχὴ ξένης ἐφορίας, ἀφοῦ τὰ Ζερβοχώρια ἀνήκουν στὴν ἐφορία Ζαγκλιβερίου, ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴ τὴν τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα κι' ἂς ἔχεις ἄδεια. Μὰ κι' ἀκόμη καὶ μέσα στὸ ἴδιο του τὸ χωριὸ ὁ Γιάννης σὰν τὸ βράδυ γυρίσῃ ἀπὸ τὸ χωράφι κουρασμένος καὶ καθήσῃ στὸ μεσοχώρι νὰ πῇ δυὸ κουβέντες μὲ τὸ Δημήτρη καὶ τὸν Κώτσιο καὶ νὰ καπνίσῃ τὸ τσιγάρο του μαζί τους, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα σὰν φιλότιμος ἄνθρωπος, νὰ προσφέρῃ τὴν ταμπακέρα του στοὺς φίλους του, χωρὶς νὰ παρανομήσῃ. Ἂν τὸ κάνῃ, ἡ πράξις του θεωρεῖται παράβασις καὶ συνεπάγεται στέρησι τῆς ἀδείας καὶ πρόστιμο ἡ εἴσπραξις τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ διὰ προσωποκρατήσεως καὶ δὲν συμμαζεύεται. Γιατὶ ὁ Δημήτρης κι' ὁ Κώτσιος δὲν εἶναι ἀδειοῦχοι καὶ δὲν μποροῦν νὰ δοκιμάσουν τὸν καπνὸ τοῦ Γιάννη.

Ποιὸς νὰ φωνάξῃ γιὰ ὅλα αὐτὰ τἀνάποδα ποὺ συμβαίνουν γιὰ τὴν ἀνάγκη νἀναθεωρηθῇ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐπιτρέπεται τὸ κάπνισμα στὸ φτωχὸ παραγωγό, χωρὶς τὸ φόβο τῆς παρανομίας; Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ποὺ δὲν ἀποφεύγει νὰ ὑψώνεται κραυγαλέα κάθε φορὰ ποὺ πρόκειται νὰ κτυπήσῃ τὸ ἄδικο καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴ Χαλκιδική, ἂς τὸ βροντοφωνάξῃ καὶ νἄναι βεβαία πὼς ὅλοι θὰ τῆς τὸ ἀναγνωρίσουν.

Ἀθῆναι—Παγκράτι

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
Ὑφάσματα Ἑλληνικὰ — Ἀγγλικὰ

ΚΛΙΝΙΚΗ
Χειρουργικὴ - Γυναικολογικὴ - Παθολογικὴ - Καρδιολογικὴ
ΠΟΛΥΝΙΚ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Διδάκτορος Πανεπιστημίου Μονάχου
Τ. Τακτικοῦ Ἐπιμελητοῦ τῆς Καρδιολογικῆς Κλινικῆς Βιέννης
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 5
Παραπλεύρως Ἐγνατίας 116, Στάσις Καμάρας (Γυμνάσιον), τέως Κλινικὴ Τσινοπούλου, Τηλ. 71-323

ΝΕΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
"ΘΕΡΜΑΪΚΟΣ,,
Αἴθουσα Α. Κασουδάκη
Νέα Μουδανιὰ
Διαθέτει μηχανήματα τὰ πλέον σύγχρονα καὶ τὰ πιὸ ἐκλεκτὰ ἔργα. Καθ' ἑκάστην: Ὥρα ἐνάρξεως 6.30 μ.μ. Ἐκάστην δὲ Τετάρτην καὶ Σάββατον ὥρα 2 μ.μ.

Η ΡΥΜΟΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΡΝΑΙΑΣ

ΑΡΝΑΙΑ 18.— Ἡ ὑπόθεσις τῆς ῥυμοτομίας ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀρναίας διὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ βαίνει μὲ ρυθμὸν ἀνησυχοῦντα τοὺς δημότας Ἀρναίας.

Πρέπει νὰ μὴ ξεχνοῦμε ὅτι ἐντὸς τοῦ χειμῶνος πρέπει νὰ ῥυθμισθῇ τὸ ζήτημα αὐτὸ ὥστε τὴν ἄνοιξιν νὰ ἔχῃ περατωθῇ καὶ ἡ διαδικασία τῶν ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τῶν δυστροπούντων παροδίων ἰδιοκτητῶν.

Φοβούμεθα ὅτι θὰ ἀποτελματωθῇ ἡ ὑπόθεσις τῆς ῥυμοτομίας καὶ θὰ χαθῇ μία μοναδικὴ εὐκαιρία διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τῆς Ἀρναίας. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἶναι καιρὸς νὰ ἐπισπεύσῃ πᾶσαν ἐνέργειαν του πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ὥστε νὰ ἐγκριθῇ τὸ σχέδιον ρυμοτομίας καθὼς καὶ ἡ γενομένη μελέτη. Παραλλήλως πρέπει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ῥυμοτομίαν χρημάτων διὰ νὰ μὴ μείνωμεν μόνον μὲ τὰ σχέδια καὶ τὰς μελέτας. Πλεῖστοι τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ῥυμοτομουμένων κτημάτων ἐδέχθησαν δι' ὑπευθύνων δηλώσεων οἰκειοθελῶς νὰ ὑποστοῦν ἄνευ ἀποζημιώσεων τὴν περικοπὴν τῶν κτημάτων των, καὶ οὕτω ἀπομείουν ὀλίγοι, οἱ δυστροποῦντες, τοὺς ὁποίους νομίζομεν ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς ὁ Δῆμος. Μ.Μ.

ΜΕΙΟΥΤΑΙ Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Ὁ ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Δερδεμέζης ἀνεκοίνωσεν, ὅτι διετέθησαν 50 ἑκατομ. δρχ. διὰ τὴν ἐπιδότησιν τῶν λιπασμάτων, τὰ ὁποῖα διατίθενται μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς τοὺς ἀγρότας. Κατόπιν τούτου, ἡ τιμὴ τῶν λιπασμάτων μειοῦται κατὰ 15 ο/ο

Εἰς ὅσους ἐκ τῶν ἀγροτῶν ἐδόθησαν ἢ θὰ δοθοῦν ἐν τῷ μεταξὺ λιπάσματα μὲ παλαιὰς τιμάς, θὰ ἐπιστραφῇ ἡ προκύπτουσα διαφορά.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας κατόπιν διαμαρτυριῶν ἐξετάζει τὸ θέμα τῆς μειώσεως τῆς στρεμματικῆς φορολογίας τῶν ἀγροτῶν, τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τελευταίου νόμου, τὸ προϊὸν τῆς ὁποίας διατίθεται διὰ τὴν μισθοδότησιν τῶν ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς. Διὰ τῶν διαμαρτυριῶν γνωρίζεται ὅτι ἡ ἐν λόγῳ φορολογία εἶναι ἐπαχθὴς ἔχει δὲ ἀποδόσει περισσότερα τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν μισθοδότησιν τῶν ὀργάνων ἀγροφυλακῆς. Κατὰ συνέπειαν θὰ ἦτο εὐχερὴς ἡ μείωσίς της.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὑπέμνησε δι' ἐγκυκλίου του, τὴν ἐσχάτως θεσπισθεῖσαν διάταξιν περὶ ἐκουσίας εἰσφορᾶς τῶν δημοτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἥσσονος σπουδαιότητος, ἤτοι ἔργων διανοίξεως ἢ ἐπισκευῆς μικρῶν ὁδῶν, ἀποχετεύσεως στασίμων ὑδάτων, βελτιώσεως δικτύων ὑδρεύσεως καὶ ἄλλων. Τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐγκυκλίου του συνιστᾶ τὴν καλὴν καὶ συστηματικὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης, διότι οὕτω καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις μικρῶν μὲν καὶ ποικίλων ἔργων, πλὴν ὅμως μεγίστης ὠφελιμότητος.

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Σήμερον καὶ ὥραν 10.15 π.μ. θὰ μεταδοθῇ ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης (Καβάλλας) ἡ τακτικὴ (ἑβδομαδιαία πολιτικὴ ἀνασκόπησις ἐξωτερικῶν γεγονότων) τοῦ καθηγητοῦ κ. Δήμου Κυρούδη ἐκ Χαλκιδικῆς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΟΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 19.— Μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν συνεχίζεται εἰς ὅλην τὴν χώραν ἡ συλλογὴ ὑπογραφῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Καραολῆ.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ πίστις διὰ τὴν ἀπυτροπὴν μιᾶς ἀδίκου πράξεως δονοῦν σήμερον τὴν ψυχὴν κάθε Ἕλληνος καὶ τὸν πείθουν ὅτι ἡ ἀρξαμένη ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον σταυροφορία δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συμβάλῃ ἐν τέλει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δικαίου.

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, αἱ ὑπογραφαὶ ὑπερέβησαν τὰς 500.000. Παραλλήλως ἐλήφθησαν πολλὰ τηλεγραφήματα ἀπὸ πληρώματα ταξειδευόντων ἑλληνικῶν πλοίων, ὡς καὶ ἀπὸ νοσοκομεῖα διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζεται ἡ θερμὴ ὑποστήριξις αὐτῶν εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην.

Ἡ ἕνωσις διευθυντῶν ἑλληνικοῦ τύπου, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τὸν πρόεδρον τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως, τὴν ἐν Ἀθήναις βρεταννικὴν πρεσβείαν, τὸ βρεταννικὸν ἐργατικὸν κόμμα, τὸν ΟΗΕ, τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν διεθνῆ ὁμοσπονδίαν περιοδικοῦ τύπου, τὴν ἀκόλουθον τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν:

«Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἑνώσεως διευθυντῶν ἑλληνικοῦ τύπου, διαδηλοῦν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐκδοτῶν ἑλληνικῶν ἡμερησίων καὶ ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων καὶ ἑλληνικῶν περιοδικῶν διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ βρεταννικοῦ δικαστηρίου τῆς Κύπρου ὑπὸ Τοῦρκον πρόεδρον, δι' ἧς κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὁ Κύπριος πατριώτης Καραολῆς, χωρὶς νὰ ἀποδειχθῇ ἡ παραμικρὰ τούτου ἐνοχή, διαμαρτύρεται ἐντονώτατα πρὸς ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον διὰ τὴν ἐπιχειρουμένην δολοφονικὴν ἐνέργειαν καὶ ζητεῖ καὶ ἀπὸ ὑμᾶς ὅπως παρέμβητε διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως, ἥτις πραγματοποιουμένη θὰ ἀποτελέση ἀνεξάλειπτον καὶ ἀτιμωτικὸν στίγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ βρεταννικοῦ ἔθνους καὶ διὰ τὸν δυτικὸν πολιτισμόν».

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἀντιμετωπίζει σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Δήμων. Ἐπίσης εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐκτιμήσει τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην βελτιώσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ 19. — Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅτι διὰ τὰ τελούμενα εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ χωρία, πληθυσμοῦ κάτω τῶν 4 000 κατοίκων δημόσια θεάματα, δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς τέλους διὰ τὸ δημόσιον θέαμα.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Νέων Πλαγίων Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 27ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3—5 μ. μ. ἐν τῷ συνήθῃ τόπῳ διεξαγωγῆς δημοπρασιῶν (καφενεῖον Δ. Μπανάκη) θὰ διεξαχθῇ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου—τεχνίτου, διὰ τὴν γενικὴν ἐπισκευὴν τῆς στέγης τοῦ Διδακτηρίου καὶ τὴν κατασκευὴν ὀροφῆς διὰ πεπιεσμένου χάρτου.

Χρηματικὴ ἐγγύησις διὰ συμμετοχὴν ὡρίσθη εἰς (500) δραχ. Προϋπολογισμὸς δαπάνης (8.000) δραχ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ λοιπῶν ὑποχρεώσεων προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ὥραν 4—5 μ. μ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σχολείου.

Ἐν Νέοις Πλαγίοις τῇ 14—11—1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ 19 — Ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Β. Βασιλικὸς βουλευτὴς Χαλκιδικῆς ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν διὰ Χαλκιδικὴν πρὸς ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων τῆς ἁρμοδιότητός του.

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Ὁ ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Δερτιλῆς ἐδέχθη τὸ συμβούλιον τῆς ὁμοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεζήτησε τὸ θέμα τῆς στεγάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου. Συγκεκριμένως ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐξευρέσεως τῶν ἀπαιτουμένων χώρων, εἴτε διὰ τῆς παραχωρήσεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, εἴτε διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν τοιούτων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΥΛΟΓΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Ἐνταῦθα

Ἦλθα ἀπὸ τὰ Στάγειρα ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Κοινότητος ἧς τυγχάνω Κοινοτικὸς σύμβουλος, καὶ τῶν κτηνοτρόφων, διὰ νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν κ. Νομάρχην καὶ ἐκθέσω ζωτικὰ καὶ ἀνεπίδεκτα ἀναβολῆς ζητήματα τοῦ χωριοῦ μου.

Ὁ κ. Νομάρχης κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπουσίαζε καὶ τὸν ἀνέμενον ἐναγωνίως νὰ ἔλθῃ διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ παράπονά μου καὶ δώσῃ λύσεις τὰς ὁποίας οὗτος εἶναι ἁρμόδιος νὰ δώσῃ.

Ἔμαθα ὅτι ἦλθεν ὁ κ. Νομάρχης καὶ μετέβην ἀπὸ πρωΐας εἰς τὴν Νομαρχίαν πρὸς συνάντησιν του. Ἀνέμενον ἐναγωνίας ὅτε ἐπὶ τέλους ἦλθε καὶ ἐζήτησα νὰ γίνῃ δεκτὸς παρ' αὐτοῦ. Ἡ ἀπάντησις τον ἦτο ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ μὲ δεχθῇ διότι φεύγει διὰ τὴν Ἀθήνα. Ἐπέμεινα παρακλητικῶς νὰ διαθέσῃ ἔστω καὶ 5 λεπτὰ διὰ νὰ μὲ ἀκούσῃ διότι πρόκειται περὶ ἐπειγόντων ζητημάτων τοῦ χωριοῦ μου.

Δυστυχῶς δὲν μοῦ ἐχάρισεν οὔτε τὰ 5 αὐτὰ λεπτὰ καὶ ἀπῆλθε βιαστικός. Ἡ ἰδία τύχη ἀνέμενε καὶ τοὺς λοιποὺς χωρικοὺς ποὺ ἀνέμεναν τὸν κ. Νομάρχην.

Δὲν γνωρίζω διὰ ποίας ὑποθέσεις ἀσχολεῖται ὁ κ. Νομάρχης εἰς τὸ κλεινὸν Ἄστυ, ἀλλὰ οἱανδήποτε ἀσχολίαν καὶ ἄν, εἶχε ὡς ἁπλὸς χωρικὸς ποὺ εἶμαι νομίζω ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀσχολιθῇ καὶ 5 λεπτὰ μὲ τὰ ζωτικὰ ζητήματα ἑνὸς χωριοῦ.

Πολύγυρος 16—11—55
Μετὰ τιμῆς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΤΣΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἐπαξίως προαχθέντα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου διευθυντὴν ὑποκαταστήματος Ν. Μουδανιῶν κ. Δημ. Δεληβόπουλον, συγχαίρωμεν ἐγκαρδίως εὐχόμενοι καὶ εἰς ἀνώτερα.

Γ. ΚΟΛΤΣΙΚΛΟΓΛΟΥ
Πρόεδρος Κοινότητος Ζωγράφου

— Θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ προαγωγῇ του εἰς τμηματάρχην διευθυντὴν τῆς Α.Τ.Ε. Ν. Μουδανιῶν κ. Δεληβόπουλον Δημ.

ΒΑΣ. ΣΑΡΡΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν τελοῦντα σήμερον τοὺς γάμους του Δήμαρχον Ν. Μουδανιῶν κ. Αἰμίλιον Ἀποστολίδην μετὰ τῆς ἐκ Πολυγύρου δίδος Ἄννης Γ. Σχοινᾶ ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εὔχεται βίον εὐτυχῆ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ἡ κ. Στέλλα Χρ. Μανίνια ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

— Ἡ δίνις Καίτη Σ. Ζαμπούνη δὲν θὰ ἑορτάσῃ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ της ἑορτῇ.

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Κατὰ τὴν σχολικὴν περίοδον 1954—55 ἀπελύθησαν ἐκ τοῦ γυμνασίου Πολυγύρου 35 μαθηταί. Ἐξ αὐτῶν διηγωνίσθησαν εἰς ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτας σχολὰς 12 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι. Ἐκ τούτων ἐπέτυχον οἱ κατωτέρω 9:

Νίτσα Ἀθηνᾶ ἐκ Πολυγύρου εἰς τὴν φιλοσοφικὴν καὶ νομικήν, Καρρᾶς Γεώργιος ἐξ Ἁγ. Νικολάου εἰς σχολὴν εὐελπίδων, Πλιᾶκος Βασίλειος καὶ Ἀστεριάδου Εὐτέρπη ἐκ Δουμπιῶν, Στιβαχτάρης Πέτρος ἐκ Πολυγύρου, Γκοτζιαμάνη Κωνσταντία ἐξ Ὁρμυλίας, Γρίβα Μαρία ἐξ Ἁγ. Νικολάου, Νατσοπούλου Αἰκατερίνη ἐκ Καρκάρας καὶ Σάλιαρη Ἄννα ἐκ Νικήτης εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν

ΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 18.— Διετάχθησαν οἱ κατὰ τόπους δημόσιοι ταμίαι ὅπως δέχωνται εἰς δόσεις τὰς μέχρι 50 000 δραχμῶν ὀφειλὰς τῶν ἀγροτῶν πρὸς τὸ δημόσιον. Διὰ τὰς πέραν τῶν 50.000 δρχ. παντὸς εἴδους ὀφειλάς, ἁρμόδιος νὰ κανονίζῃ τὰς δόσεις εἶναι ὁ οἰκεῖος νομάρχης.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 19.— Ὁ Ἄρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 302 ἀποφάσεώς του τῆς 12)11)1955 δεχθεὶς τὴν ἀναίρεσιν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἀπεφάνθη, ὅτι ἰσχύει ὁ νόμος 1910) 1944 «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων». Κατόπιν τούτου οἱ πολύτεκνοι, ταξειδεύοντες διὰ τῶν ΚΤΕΛ, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 50 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων.

ΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΒΟΣΚΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 19 — Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 298 φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη πρᾶξις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διὰ τῆς ὁποίας τὸ μίσθωμα τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διεπομένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν λειβαδίων ὁρίζεται εἰς τὸ 650πλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ. Τὸ μίσθωμα θὰ καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1955—1956.

Ο ΥΓΡΟΣ ΒΑΜΒΑΞ

Διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδας, ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας, γνωρίζει, ὅτι ἀποστέλλονται νέαι πιστώσεις δι' ἐνεχυροδάνεια βάμβακος. Εἰς τὸ τηλεγράφημα προστίθεται ὅτι βάμβαξ ὑγρὸς πέραν τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων ἀποκλείεται νὰ παραληφθῇ πρὸς ἐνεχυρίασιν, διότι θὰ καταστραφῇ εἰς τὰς ἀποθήκας. Τὸν βάμβακα αὐτὸν πρέπει νὰ ἀποξηραίνουν διὰ παντὸς μέσου οἱ παραγωγοί.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μεταμορφώσεως, διακηρύττει ὅτι, τὴν 26ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 μ.μ. μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Κοινότητος Μετομορφώσεως, διενεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία, δι' ἐνοικίασιν 2,000 στρεμμάτων βοσκησίμου Κοινοτικῆς δασικῆς ἐκτάσεως, διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον τοῦ τρέχ. ἔτους 1955—56, διὰ βοσκὴν αἰγῶν, ὑπὸ τοὺς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 56 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 22840)12—11—55 τοιαύτης Νομαρχίας τιθεμένους ὅρους

Ἡ ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡρίσθη εἰς δύο χιλιάδας (2 000) δραχμάς, καὶ περισσοτέρας πληροφορίας, οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος, οἱανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν θέλουσι.

Ἐν Μεταμορφώσει τῇ 16η—11—1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΓΕΩΡΓ. ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12—11—1955

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τοῦ πορθμείου Κασσάνδρας.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 6—11—55 ἀναφέρετε ὅτι ἀποτελεῖ πραγματικὸν μαρτύριον διὰ τοὺς ὁδηγοὺς φορτηγῶν αὐτοκινήτων, ἡ διάβασις διὰ τοῦ πορθμείου τῆς διώρυγος τῆς Κασσάνδρας, καθόσον ἀναγκάζονται οὗτοι νὰ ἐκφορτώνουν καὶ μεταφορτώνουν τὸ ἐμπόρευμά των.

Σχετικῶς πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἔχει ἐκπονηθῇ ἡ μελέτη διὰ τὴν ἐκβάθυνσιν τῆς διώρυγος Κασσάνδρας προϋπολογισθείσης τῆς δαπάνης εἰς 400.000 δραχμῶν.

Εὐθύς, ὡς χορηγηθῇ ἡ πίστωσις-καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καταβάλλονται ἐνέργειαι-θὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκβαθύνσεως, ὁπότε θὰ καταστῇ εὐχερὴς ἡ διὰ τοῦ πορθμείου διάβασις ἐμφόρτων φορτηγῶν αὐτοκινήτων.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12)11)1955

Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Θέμα: Περὶ τῆς χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τῶν φυλακῶν Κασσάνδρας ἐκτάσεως.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 6)11)55 ὑποστηρίζετε ὅτι ἡ ἔκτασις ἡ χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τῶν φυλακῶν Κασσάνδρας θὰ ἔπρεπε νὰ διανεμηθῇ εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητάς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης μὲ πληροφορεῖ σχετικῶς ὅτι ὁλόκληρος ἡ περὶ ἧς τὸ σημείωμά σας ἔκτασις χρησιμοποιεῖται ἐπωφελῶς ὑπὸ τῶν φυλακῶν Κασσάνδρας, ὅπου ὀκτακόσιοι περίπου κατάδικοι ἀσχολοῦνται εἰς ὑποδειγματικὰς καλλιεργείας.

Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων αὐτῶν ἀνεγείρονται μόνιμοι ἐγκαταστάσεις, εἰς ἃς συγκεντροῦνται πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθοῦν κατάδικοι. Ἀφαίρεσις ἔστω καὶ ἑνὸς μέτρου γῆς ἀπὸ τὰς φυλακὰς θὰ ἐζημίου τὸ ἀναληφθὲν ἐκεῖ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει καὶ εἰς τὸν σωφρονισμὸν τῶν κρατουμένων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Οἱ πρόσκοποι Πολυγύρου τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐνήργησαν ἐκδρομὴν ἀνὰ τὴν Βόρειον Χαλκιδικὴν ἐπισκεφθέντες τὰ χωρία Ἀρναία, Παλαιοχώριον, Μ. Παναγία.

Σκοπός των ἦτο ἡ ἵδρυσις προσκοπικῶν ὁμάδων. Οἱ πρόσκοποι ἐσκόρπισαν γιὰ λίγη ὥρα τὴ χαρὰ καὶ μετέδωσαν τὴν προσκοπικὴν ἰδέαν εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ἐν λόγῳ χωρίων.

Οἱ πρόσκοποι εὐχαριστοῦν θερμότατα τὸν Διοικητὴν τῶν Τ.Ε.Α. λοχαγὸν κ. Βέην διὰ τὴν προθυμοτάτην χορήγησιν αὐτοκινήτου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδρομῆς καὶ διὰ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον δεικνύει διὰ τὴν προσκοπικὴν ὁμάδα των.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Σήμερον καὶ ὥραν 6 30 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου θὰ δώσῃ συναυλίαν ὁ διεθνοῦς φήμης τενόρος κ. Κωνσταντῖνος Σάμιος.